

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 620/2021
24.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4187/2020 од 17.09.2020. године, на седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4187/2020 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2935/17 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је Закључком Владе РС бр. 401-161/2008 од 17.01.2008. године, извршена дискриминација по основу места пребивалишта према тужиоцу као учеснику рата 1999.године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу трошкове поступка од 42.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за износ законске затезне камате досуђене на трошкове поступка за период од дана правноснажности одлуке до дана извршности одлуке као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4187/2020 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ...87/18), па је утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује. Указивање на повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, не представља битну повреду због које се ревизија може изјавити, применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био учесник рата као војни резервиста у периоду од 06.04.1999. године до 24.06.1999. године. Из приложених спискова утврђено је да тужиоцу ратне дневнице нису исплаћене у потпуности већ у знатно мањем износу од износа предвиђеног Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије, са детаљним описом исплаћеног и припадајућег износа на име ратних дневница по периодима. Тужбом у овој правној ствари тужилац тражи да се утврди да је дискриминисан у односу на остале учеснике рата из Топличког округа.

Правилно је нижестепеним одлукама утврђено да је Закључком Владе РС 05 број 401-161/2008 од 17.01.2008. године, извршена дискриминација на основу пребивалишта ратних војних резервиста на територији осталих општина које нису наведене у Закључку Владе РС од 17.01.2008. године у односу на тужиоца.

Наиме, Влада Републике Србије је 11.01.2008. године постигла Споразум са ратним војним резервистима који имају пребивалиште у Општинама Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађа, Дољевац, Прокупље и Блаце, које су изабране због статуса неразвијених општина, а којим споразумом је регулисана исплата ратних дневница. Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године, одређено је да се пренос новчаних средстава изврши на посебне рачуне наведених седам општина, те да се ратним војним резервистима из ових општина исплати новчана накнада у складу са закљученим Споразумом, под условом да се та лица одрекну свих потраживања у споровима које су водили пред надлежним судовима против Републике Србије ради исплате накнаде.

Судови су постојање основа за дискриминацију правилно ценили непосредном применом члана 21. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, број 98/06). Наиме, иако прављење разлике у поступању према неком лицу у односу на друга лица која су у истој или сличној ситуацији не представља увек акт дискриминације, правилан је закључак другостепеног суда да у конкретној ситуацији у односу на тужиоца, поступање од стране тужене, само услед разлике у пребивалишту је дискриминаторско, зато што не постоји објективно и разумно оправдање за различито третирање резервиста само на основу пребивалишта, јер је тужилац био у истој ситуацији као и резервисти који имају пребивалиште на територији наведених општина - учествовао је у одбрани земље током 1999. године, и по том основу остварио право на ратне дневнице које му нису у целости исплаћене за све време војног ангажовања.

Како се одбија као неоснована изјављена ревизија и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овога суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП, имајући у виду и став изражен у пресуди овога суда Рев 401/2017 од 30.03.2017. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић